

Paraules del Diputat Sr. Josep M.^a Tallada

Acabo de llegir, amb la delectança que produeix la lectura d'obres mestriables, amb el fons ideològic de les quals hom s'hi sent gairebé totalment identificat, un fascicle que conté la conferència donada el dia 7 de març de 1934, a Barcelona, pel meu distingit amic l'Il·lustre economista català Josep M.^a Tallada, amb el títol de "Paraules als joves".

En coneixia la recensió extractada que aleshores va publicar la premsa i recordo que havia lamentat sincerament no haver pogut trobar-me entre l'auditori de la Sala Mozart. Perquè per la sintèsi periodística induïa l'interès extraordinari del discurs.

Ara no vacillo a dir que aquelles "Paraules als joves" mereixen que arribin a coneixement de joves i vells i creuria que Unió Catalana o alguna altre entitat de caràcter polític-social, hauria de fer-ne una edició que s'escampés profusament per tal que arribés no d'una manera exclusiva a la joventut lletrada sinó, àdhuc, a les classes treballadores.

Perquè malgrat que no es tracta d'una conferència popular, i més aviat va dirigida a les seleccions universitàries, posseeix la rara però indefectible qualitat de les obres valuoses, escrites per homes de talent, amb intenció no estrictament tècnica: la d'ésser una densa exposició de pensaments profundíssims que semblen senzills gràcies a la claredat amb que s'exposen.

El conferenciant estudia el problema sempre fonamental de l'economia política: la organització social del món als nostres dies. Refusa el qualificatiu de terrible que es sol adjudicar al segle XIX, substituïnt-lo pel de "dolç", i àdhuc mostra predilecció per l'edat mitjana perquè els cavallers i els trovadors mitjvals vivien i estaven disposats a morir per un ideal, mentre que avui es debat la gent enmig d'un materialisme eixorç.

Examina les reaccions dels joves davant del panorama polític-social que s'ofereix als ulls de la nostra generació. Creu que no pot dir-se ja avui, com anys enrera, que als joves sols els domina la dansa o el futbol, sinó que els veu més seriosos i més preocupats pels difícils problemes que estem vivint. Parla de l'importància preponderant de les joventuts als països dictatorials, de l'especial cura de l'Estat feixista d'Itàlia pels seus "ballilas" i "avantguardisti", de les formacions de joventut en el racisme hitleria, dels komsomols i els pioners vermells de Rússia, i estableix el paral·lel amb les democràcies occidentals on continuen manant els vells. I propugna que sorgeixi un ideal de joventut que aplegui als seus voltants els més i els millors i intervingui amb una actuació benèfica al costat dels homes experimentats en l'encairament de la transformació que s'està operant al món.

Amb el lema "Ni capitalisme ni socialisme" senyala les característiques que ofereixen aquestes dues polaritzacions de la consciència social de la humanitat, revivint els arguments dels defensors i detractors d'ambdues, impulsant el progrés que han impulsat, i llurs fallides pràctiques, i ho conclou considerant que si no és fàcil que el capitalisme torni a revivir la seva edat d'or, tampoc no pot dir-se que el socialisme posseeixi la fórmula de l'ordre nou que la humanitat aspira a veure instaurat en dies pròxims.

Admet que el capitalisme d'especulació, per les actuacions abusives i perilloses a que de vegades ha arribat, hagi d'anar desapareixent; però reputa imprescindible mantenir el capitalisme d'estalvi. Diu que el dret al producte íntegre del treball és impossible en la societat capitalista i continuaria essent-ho en una societat comunista. I que tota doctrina reformadora que atempti contra la subsistència del capitalisme d'estalvi farà obra destructora de la societat. Que cal eliminar tots els obstacles que dificulten el pas dels homes d'una classe a l'altre, que tota capacitat trobi en l'Estat l'ajut necessari perquè pugui enlairar-se i donar els seus fruits en bé de la col·lectivitat.

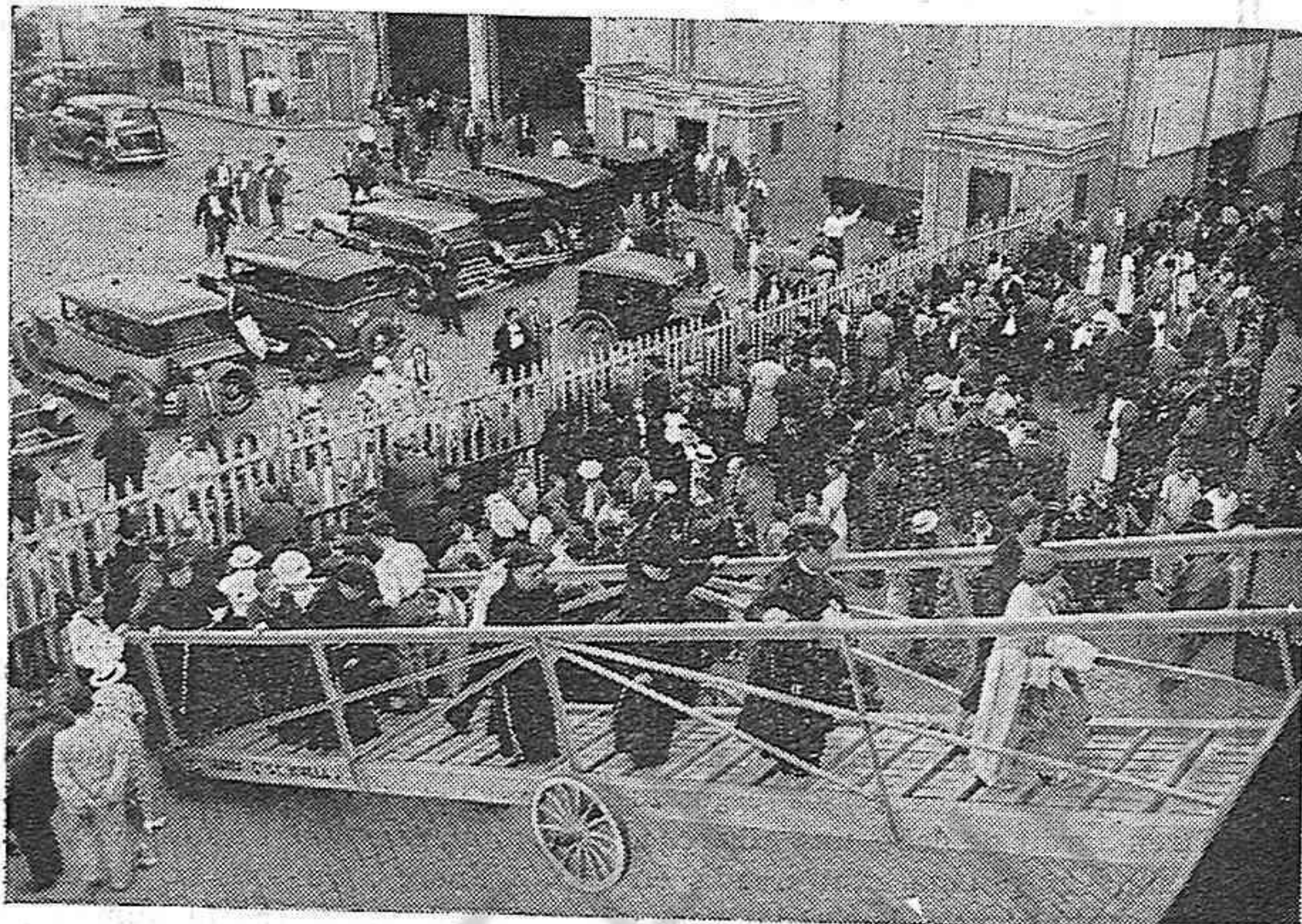
Fins ací els moders sociòlegs cristians coincidirien unànimement. Allà on potser existirien opinions diverses—per bé que la discrepància no implica que el Sr. Tallada surti de la més recta ortodòxia—és en altres apreciacions d'ordre polític.

El suprimiria radicalment totes les desigualtats d'indole política, i en això si vol donar-hi tant alcanç que negués prerrogatives en certs cassos i per determinades funcions, de l'aristocràcia veritable quan aquesta compleix decorosament el seu paper. toparia amb no poques objeccions.

I quant encara que blasmant contra la democràcia usual busca una democràcia creadora, pel procediment de rodejar-la de ressorts i garanties com el referèndum pe a la solució d'assumptes importants, el dret de la Corporació a formular projectes de llei, vacances periòdiques obligatòries del Parlament per a deixar major expedició al poder executiu; retallar les atribucions de les Assemblees legislatives reservant-les-hi només el senyalar les orientacions generals que després haguesin de reglamentar organismes tècnics, etc., amb tot i demostrar un esforç reït d'intel·ligència per salvar del naufragi un sistema que ell mateix comprèn que està ple d'inconvenients possiblement no assoliria un adhesió tan general, tampoc. Perquè en aquesta matèria, tan disputable, hi ha, potser dissortadament, tants dictàments diferents, com dictaminadors.

EUDALD MELENDRES.

El Congreso Eucarístico Internacional de Buenos Aires



En el puerto de Barcelona, gran número de congresistas embarca en la motonave "Cabo San Agustín" para asistir al XXXII Congreso Eucarístico de Buenos Aires.

(EXPRESS - FOTO)

EL FRACASO DEL BILINGÜISMO

La experiencia de la Universidad Autónoma de Barcelona

Por S. GIL VERNET

"En nuestro país se tiene mucho miedo a la verdad. La gente no está acostumbrada a ella, y yo jamás he utilizado otro medio en mi vida pública y privada". — E. Villalobos.

LA ÚNICA SOLUCIÓN DE UN ESTADO CAÓTICO

Hace tiempo quería exponer mi opinión acerca de la situación de la Universidad de Barcelona; pero de hacerlo había de ser a base de llamar las cosas por su nombre, sentía reparos en herir ajenas susceptibilidades, y, además, ¿porqué no confesarlo?, "tenía miedo a decir la verdad".

Pero ante las declaraciones del señor ministro de Instrucción Pública, don Filiberto Villalobos, me he decidido. Indudablemente, aquellas encierran una lección de civismo que todos debemos aprovechar y agradecer al señor Villalobos, a quien tuve el honor de conocer el año 1926 en Salamanca, cuando tomé posesión de la cátedra de Anatomía de dicha Facultad de Medicina, de la que él entonces era también profesor.

Un año de Universidad autónoma, mejor dicho, de régimen de patronato (que es la negación de la autonomía), ha sido suficiente para poner de manifiesto el fracaso absoluto del bilingüismo y de otras cosas muy importantes alrededor de él.

No vamos ahora a hablar de las funciones que realiza el Patronato (en la práctica una verdadera dictadura), porque todo ello ha sido dicho y demostrado por la casi totalidad del profesorado numerario de la Universidad de Barcelona, incluso por profesores de significación catalanista.

Es cosa incontrovertible que en la actualidad existe en esta Universidad un estado de guerra civil entre profesores y alumnos de tendencias y sentimientos opuestos. Se ha creado una situación a todas luces insostenible que a nadie beneficia y que es preciso termine cuan-

to antes. Como solución única al estado caótico en que se encuentra no sé ve mas que un camino: la creación de dos Universidades: la española y la catalana. A la demostración de tal postulado voy a dedicar estas líneas.

Los primeros en beneficiarse con la solución propuesta serían los propios catalanistas, pues así podrían hacer su Universidad exclusivamente catalana, sin trabas de ningún género. Se evitaría de camino un espectáculo tan poco edificante como falta de gallardía, ya que la actual Universidad se caracteriza por su matiz de un catalanismo vergonzante y precario.

Con la creación de la Universidad catalana, se daría satisfacción a la masa escolar, representada por la Federación Nacional de Estudiantes de Cataluña, la cual, en una encuesta reciente, ha manifestado su deseo vivísimo y unánime de que se vaya a una Universidad "exclusivamente catalanista", lamentando que aún no se haya hecho. Ni que decir tiene que también se daría satisfacción a la masa escolar de significación opuesta, la de tendencia francamente españolista, así como a los numerosos alumnos que emigraron a otras Universidades por no soportar el estado de cosas de la actual Universidad barcelonesa.

Es cosa sabida que durante cuarenta años los catalanistas han estado proclamando el derecho de la autodeterminación pidiendo respeto para las minorías, y es, por tanto, una irrisión y una vergüenza que ahora que ellos campan de un modo absoluto, ejerciendo un despotismo feroz, obliguen a los españoles residentes aquí y a los ca-

talanes que sienten y aman a España a educar a sus hijos en una lengua y una cultura que si bien respetan no es para ellos la preferida.

Por esto, por sentido político, los catalanistas no pueden ni deben oponerse a la creación de las dos Universidades, si realmente sus intenciones son sinceras y honradas.

Mas no solamente por respeto al derecho ajeno, sino incluso por propia conveniencia, es preciso que los elementos catalanistas sean los primeros en amparar el derecho de los que ellos creen, o manifiestan creer, constituye minoría en Cataluña, pero que desean educarse en la Universidad española.

Nada arriesgan los catalanistas permitiendo la existencia de una Universidad española: ellos ejercen, transitoria o definitivamente, la hegemonía en todos los aspectos de la vida catalana; tiene superioridad de medios sobre los que no piensan como ellos; cuentan con el apoyo absoluto de la Generalidad y, además — de ser cierto que les es favorable la inmensa mayoría de la opinión —, los particulares y Asociaciones locales harían donativos hacia una Universidad catalana, derivando hacia una Universidad de tipo norteamericano, cosa que actualmente no ocurre, pues, dicho sea de paso, durante un año que funcionan la Universidad bilingüe no ha habido un solo donativo, a pesar de la exaltación del sentimiento regional. Los millonarios catalanistas que emplean su dinero en fundar y sostener periódicos extremistas, dejarían en muy buen lugar la causa del catalanismo si dedicarían alguna parte de su patrimonio a la Universidad y al Hospital Clínico, que bien necesitados están.

Toda esta superioridad de medios se traduciría en el mejoramiento del profesorado, pues de una parte los profesores catalanistas irían a su Universidad, la catalana, y al disponer de dinero en cantidad suficiente podrían ofrecer sueldos espléndidos que les permitieran ir en busca del profesorado selecto allí donde se encontrara: Francia, Alemania, España, etc., o donde fuere.

Es indudable, pues, desde el punto de vista catalanista, que en noble amulación ambas Universidades todas las probabilidades favorables estarían de parte de la catalana, ya que pudiese prevalecer sobre la española.

¿Miedo de que la Universidad es-

EPISTOLARI

GRANADA
EL GENERALIFE

II

La calor de la tarda de setembre, és sofocant, Granada semblava entregada al som, letàrgic, ensopida sota aquell sol aclaparador i entremaliat, que s'ensenyorejava de nostre esperit, deixondint-lo en una mena de si és no és místic repòs, però tu car amic, vclies que jo gaudís d'una de les belleses més fantàstiques que hom ha fruit, i no et vares planyer de la calor, ni del sol que ens aplanava, i em feres peregrinejar carrers enllà, devers els jardins formosos del Generalife, vàrem pujar per un carrer estret i serpentejant, que res no ens hauria dit, si a son final no tingués la famosa porta, d'arquitectura grega, construïda per Carles V, i que dona accés als dominis i als jardins de l'Alhambra. A aquest carrer, vull retre-li des d'aquestes pàgines un senzill homenatge, ja que tenia l'encant d'un camí selvàtic, però que malgrat la seva manca de bellesa, ens portava a un dels llocs més formosos que hom hagi vist, aquest carrer és la Cuesta de Gomeris.

Al passar la famosa Porta Carles V, vàrem rebre una alenada de vida, que nostres cossos esgotats varen agrair de debò, una albereda, seguint la pujada i bifurcada en uns camins entre l'arbrada, aconvidava a un curt descans, que hauriem volgut hagués estat més llarg, puix que aixís ho necessitàvem, però calia arribar aviat al lloc de destí, i tinguérem que deixar el discórrer per aquella fronda ubèrrima, i continuar nostra ascensió fins al Generalife.

A l'esquerra, les torres de l'Alhambra lluien triomfants desafiant al sol, i servant engelosides els records de sa passada grandesa en un misteriós recolliment, i esperant pa cipientment tothora, l'arribada de nous admiradors, que gaudeixen escorcollant els misteris que ella encercla, els arbres no ens deixen veure res més, i arribem a les portes del Generalife; allí un guia ens ofereix sos serveis, però tu creus, amb raó sobrada, que la visita nostra, no ha d'ésser com la dels turistes, feta a màquina; sinó que ha de tindre tot l'encant que la bellesa d'aquells jardins demana, i que nosaltres devem de fruit a ple ret, no en la seva part espectacular, sinó en la seva part íntima i cordial, un guia per aquesta visita, és un destorb, i allargant-li un petit donatiu quedarem lliures de sos oferiments, que ja es feien enutjoses.

Lentament, com si tinguéssim por, de que s'acabés massa aviat aquell formós passeig de l'entrada, anàvem avançant per entremig d'aquells xiprers, alts i enormes, que s'afilagarsaven cels amunt, com cercant un punt de repòs, i que deixaven aquell caminal en una dolça penombra, enriolada per uns raigs de llum ancestral, que s'esmunyien atrevits entre el fullatge atepit del xiprer. Quina pau sentiem discorrint per aquest camí únic! L'ànima es sentia ferida per l'evocació dels records, i nosaltres

no ens atreviem ni tan sols a caminar, no fos cas que es desvetllessin del seu son els antics amos i senyors del lloc, i ens en traguessin sense haver-lo gaudit plenament.

Ni tan sols ens parlàvem, potser els dos anàvem forçant interiorment tota una novella, i en aquesta dolça i mútua coincidència ens sentíem satisfets i suaument apressonats per aquell encant de Natura, l'eco d'unes notes arrencades febrilment d'una guitarra, s'escampaven per el lloc encisat, omplent-lo d'una mística pregària, el ritme de la cançó, arribava a nostres oïdes amb un no sé què de misteriós, que feia estremir nostres sentits, que la gaudien amb tota devoció; uns ocelllets voleïaren indolentment, portant la vida en aquell lloc d'encant i poesia.

Som arribats a les construccions que formen el Generalife, lloc on es diu que els reis moros feien servir per a el seu esplai, quan deixaven el rigorisme de l'Alhambra, i a fe que no podien cercar un lloc més deliciós, ni més adient, per a les seves hores d'esbarjo, que aquell en el que ens trobàvem en un romiatge, mut i admirat. L'estil àrab llueix amb tota sa galanura, i una balconada ens fa admirar, a nostres peus, una part de Granada, l'Alhambra i el Albaicín, més enllà una carena de muntanyes que l'encinglen meravellosament, i a dalt un cel triomfant, tot ple d'un sol que declinant s'en va a la posta.

Jardins, i més jardins, encerclen l'estatge i en tots ells la fontana graciosa hi posa el seu ritme acompassat i cascabelen, donant-li encantaments de bruixeria, el sol encara és massa fort i no creus oportú entrar al Pati de l'Alberca, per a gaudir-lo plenament, i en el seu punt formós i admirable; anem seguint per entre fullatge, i aquí és un reconet misteriós i romàntic, discretament amagat entre l'espesa arbrada, el que ens atrau i subjuga, més enllà, és un brollador enmig d'un parterre tothora enjoiat per plantes i flors, i deixant-nos portar per nostra fantasia, teixim unes aventures morisques i ens plau de revivir per uns moments i en nos tra imaginació, els dolços cohoquis de que devien ésser muts testimonis aquella flora exhuberant i magnífica, potser l'ambient encomanadís d'aquesta terra, ens ha fet sentir l'encís de les rondalles misterioses i tothora fantàstiques, que els naturals del país arriben a creure de tant escoltar-les, o contar-les.

FRITZ LEIVA.

El periódico católico es luz y guía. Sin él no se puede caminar. La sociedad moderna ha acumulado tantos obstáculos en el camino, que no hay medio de salvarlos sin ese consejero leal, experimentado, que, día tras días, sin fatigarse jamás, va señalando los peligros y conoce la profundidad del abismo. Qué crimen el de los católicos que abandonan a su periódico!

NOTICIARIO BREVE

A consecuencia de una explosión de grisú, quedan sepultados, en una mina del País de Gales 160 obreros.

--Hungria reivindica las aspiraciones de la minoría Magiar en Rumania.

--En los Estados Unidos se ha suscrito la huelga textil. Después de la intervención de Roosevelt, los sindicatos dan orden de volver al trabajo.

--Hauphman declara su complicidad en el asunto Lindbergh.

--Ya no hay duda de que el tráfico ilegal de armas fué amparado por las autoridades del bienio.

--La complicidad de Azaña es cada día más notoria y la compar-

ten Gal'arza, Menéndez, Largo Caballero, Calviño y otros personajes.

--Las armas estuvieron en Bilbao y de allí fueron custodiadas a Portugal... mientras se acusaba de su contrabando a los señores Sabater y Zuazola.

--El estado de alarma en toda España.

--La Esquerra vuelve al Parlamento de Madrid y la Lliga al de Barce'ona?

--Los "rabassaires" se siguen apoderando de las cosechas sin que nadie se lo estorbe.

--La minería socialista ha acordado no asistir a la reapertura del Parlamento.

La construcción de la Escuela Normal

LA GENERALIDAD Y EL AYUNTAMIENTO SON LOS RESPONSABLES DE NO HABERSE AMINORADO EL PARO OBRERO EN TARRAGONA

Con posterioridad a nuestros artículos sobre la construcción de la Escuela Normal, hemos leído en la prensa una nota, al parecer oficiosa, en la cual se asegura que la Generalidad ingresará la semana próxima las 100.000 pesetas que le corresponde aportar para dar comienzo las obras de construcción del referido edificio.

Queremos sentirnos optimistas y confiados y esperamos que esta vez la Generalidad cumplirá su palabra.

Así y todo no podemos sustraernos a la idea de redactar unas apostillas a la nota de referencia.

En primer lugar. ¿Por qué la Generalidad tardó tanto tiempo en entregar el dinero? ¿Es que por tratarse de un Centro docente dependiente del Estado español y que a mayor abundamiento radica en una población que no Barcelona, no le interesaba?

Se dirá que las disponibilidades económicas no lo permitían; que la Generalidad tiene que atender a muchas cosas, etc.

A nosotros ni a nadie pueden convencer tales razonamientos ni pueden aligerar un poco la greva responsabilidad que pesa sobre la Generalidad y el Ayuntamiento.

Los que por deber profesional venimos obligados a leer el "Butlletí de la Generalitat" y la prensa de Barcelona sabemos perfectamente cómo y de qué manera gasta el dinero del contribuyente el Gobierno de la Generalidad. No pudo haber dinero para la Escuela Normal, pero se derrochó en el aumento de burocracia, en la creación de servicios imaginarios, en la propaganda política, en homenajes y banquetes o en artículos ditirámicos bien retribuidos. Para todo eso no faltó el dinero que la Generalidad debió destinar al cumplimiento de una obligación preeminente.

Pero no nos asombra tanto el olvido involuntario de la Generalidad como la pasividad y negligencia del Ayuntamiento en exigir el cumplimiento de un deber.

Cuando el señor Lloret habló en el Parlamento catalán de los asuntos de la Normal, tenía una ocasión magnífica para hacerle presente a la Generalidad que estaba en descubierto de una deuda contraída. El señor Lloret no supo atacar a la Generalidad, prefirió dirigir sus dardos contra personas en

aqueellos momentos ausentes e indefensas. Puso en la piqueta accidentes sin importancia pero ocultó cuidadosamente la culpabilidad de la Generalidad. Ni siquiera se le ocurrió al señor Lloret reclamar esa cantidad en nombre de los obreros parados, ni en nombre de la ciudad.

De manera que el Ayuntamiento es cómplice de la demora sufrida y a él hay que imputarle el retraso de las obras. Es la táctica de la nueva democracia; arrogancia, altivez y absolutismo con el modeto ciudadano; humillación, servilismo y mansedumbre con los organismos políticos de esfera superior. Y eso aun cuando la ciudad sufra los con siguientes perjuicios.

Y tanto más resalta la responsabilidad de ambos organismos si se tiene en cuenta la crisis de trabajo existente desde el advenimiento de la República y que hubiera podido aminorarse con la construcción de la Normal.

En cada sesión municipal oíamos los mismos lamentos sobre este problema; era de ver como se agudizaba el ingenio inventando a veces reformas y obras urbanas de las cuales podían prescindirse; se inquietaba a los propietarios para que cercasen los solares o revocasen las fachadas con el intento de aliviar la situación y sin embargo, no tuvo el Consistorio un arranque energético y decisivo para enfrentarse con la Generalidad.

Conveniencias políticas, miopía administrativa, dejadez de atribuciones, cobardía calculada ¿yo qué sé? lo que puede haber en esta cuestión.

Lo cierto e incontravertible es que al advenimiento de la República estaba terminado el proyecto de la Normal y en que en más de tres años han sido incapaces la Generalidad y el Ayuntamiento de aliviar el paro obrero que tantas pesetas ha ocasionado al erario municipal.

Conste, pues, y que lo tengan bien presente y los obreros que es la Generalidad y el Ayuntamiento los responsables de que no se haya ya construido la Normal.

¡Católicos, que queréis el triunfo de vuestras ideas, no cerréis vuestros bolsillos y favoreced a vuestros periódicos: es la obra más grande que podéis hacer!

CAVES
CASTELLBLANCH

Sant Sadurní de Noya



Cuideu - vos
l'estómac
perquè és la base de
la vostra salut

Jo vaig patir
com vós, però em va
curar el

DIGESTÓNICO

del Dr. Vicente
ES VEN A LES FARMACIES

pañola fuese una fábrica de aprobados y títulos? Si eso ocurriera, ¡qué gran triunfo para la intolerancia catalanista! Entonces el éxito y el triunfo, por contraste, de la Universidad catalana sería aplastante, pues con ella estarían la seriedad, la competencia, la moralidad, la eficiencia técnica, lo que automáticamente engendraría un prestigio indiscutible. En cambio, la Universidad española caería en el desprestigio y en la ignominia. Si este caso llegara, somos nosotros, los que defenderíamos la desaparición de la Universidad española. Las normas de ética han de imperar en toda Universidad, sea la que sea, y lo que debe buscarse no es el éxito de la uno y el fracaso de la otra, sino el florecimiento y esplendor de las dos en noble emulación. Esto es además lo conveniente, lo útil y lo patriótico de verdad.

COLEGIO "TARRAGONA"

Lauria, 11, 1.º

1.ª y 2.ª Enseñanza

Bachillerato-Magisterio

Comercio, etc.

CLASES ESPECIALES

La CASA COCA us

reserva gran assortit

en NECESSERS I CAR-

TERES per a llibres

CASA COCA

Comte de Rius, 7 - Tarragona

GRANDES y PEQUEÑOS

¿Os purgais ya con

Laxofrutina?

Es un delicioso azúcar de frutas.

LABORATORIOS ORNOSA
REUS

ZUMO DE UVA
SIN FERMENTAR
MOSTELLE

Eminentes médicos lo recomiendan para los niños. Los hace crecer fuertes y sanos. Alimenta más que la leche, asimilándose más fácilmente. Regulariza la digestión y fortalece todo el organismo.

MOSTELLE también es indicado para las señoras porque evita y cura los desórdenes digestivos.

Venta en Droguerías, Farmacias y Ultramarinos.

RAFAEL ESCOFET - TARRAGONA

DEPORTIVAS

Fut-bol

EL VILAFRANCA PERD ENFRONT EL GIMNASTIC PER 4 GOLS A 2

Poca gent al camp, amb tot i que es tractava del jorn de la festa major de la ciutat, en l'encontre de futbol, celebrat diumenge.

Un partit no massa brillant el que ens depararen gimnàstics i vilafraquins.

I quelcom dur, un xic massa en el primer temps, particularment per part del back Recasens de l'onze local, que sens haver-hi necessitat exigera un bon troç la nota.

La partida en sí, palesà un conglomerat d'elements joves i novells la major part d'ells, en el bàndol vilafraquí.

En canvi l'equip tarragoní es mostrà irregular com de costum, ofrenant jugades bones i altres dolentes, però sempre amb joc superior al cercle vilafraquí.

Finalitzà el matx amb un 4 a 2 favorable al Gimnàstic, del que s'en havia lograt ja un 2 a 1 en arribar al descans.

Ciutat, aprofitant juna desviada oportuna d'Arnàn, marcà el primer.

Empatà el Vilafranca mercès a un xut ras del seu avant centre.

I poc després un passí avençat de Arnau facilità a Martorell una in-

ternada amb l'afusellament conseqüent, assolint així el 2 a 1.

Ja en el segon temps, Arnàn aconseguí de bon xut el tercer punt gimnàstic, i Collado amb combinació amb un back visitant s'apuntà el quart i darrer de la sèrie.

El Vilafranca gràcies a un centre xut que agafà desprevingut a Alujas obtingué el seu segon gol. L'autor fou l'extrem esquerra Morros.

Dels locals, encertat l'Alujas a la porta, dur Recasens i quelcom descollocat Samà; Bordas el millor mig, i de l'atac fluixejà en Colledo per excés d'individualisme. Els altres davanterers acturen bé.

Del Vilafranca, destacà l'entusiasme emprat per tots els seus jugadors, sens que brillés però individualment cap dels seus elements.

Arbitrà Ollé, que féu un petit abús en tallar off-sides imaginàries dels vilafraquins.

Els equips foren:

Debina, Rovira, Domènech, Barroca, X. Via, Francàs, Escudé, Suriol, Giralt i Morros pel bàndol forà i,

Alujas, Samà, Recasens, Bordas, Alegret, Guillemat, Barberà, Ciutat, Arnàn, Collado i Martorell.

tra el Belianes, sense conseqüència. Pos després, acaba la primera part.

Al començar la segona, Marimón, d'un xut imparable marca el primer gol, que passa fregant el pal.

Als vint minuts, es produeix certa expectació al donar Avià una pilota a Llombart, que aquest enjega a porta, una mica alta.

Als trenta minuts, Queralt incurteix en falta greu. Liença el penalti Poldo; el porter esboira la pilota i Poldo la retorna a les malles, establint l'empat.

Els mitjcs tarragonins, en els darrers minuts han de batres, per deturar l'ofensiva del Belianes.

Com a jugada final, Borràs esboira una situació molt difícil. I seguidament, acaba l'encontre.

En la actuació del Belianes, equip que en la temporada passada únicament ha estat vençut una vegada, hi hem vist un porter infranquejable; una mitja bona, amb un Morera destacat i amb Cullaré i Marimón, els dos millors homes de la davantera.

El Tarragona té un terçet defensiu bastant bo; Rimbau, que debutava ahir, un mig admirable; i una davantera molt encertada en la que destaquen Llombart i Avià, que fou, molt sovint, el que la conduïa.

EL GIMNASTIC BAT EL CASTELLÓ PER 2 A 0

Interessant partit el jugat ahir tarda pels cercles Sport Club Castelló i Gimnàstic local.

El primer temps en particular, fou bonic de debó. Ja a la sortida en Pedret ben situat engegà un potent tret que arribà a la xarxa, no sens que el meta de la Plana hagués procurat tocar la pilota.

Fou el primer punt dels tarragonins.

Vingué llavors una estona de domini del cercle forà però la reacció dels nostres anivellà el joc i fins el decantà favorable per a ells en la resta d'aquest temps.

Un avenç Barberà-Ciutat, amb driblings d'aquest donà lloc a que pilota arribés a Arnau. Aquest pogué preparar-se i collocar-la detremat fora de l'abast de Provincianes.

I amb 2 a 0 fini el primer temps.

Reprès el joc els del Castelló pressionaren de bó i valent dominant amb insistència però sens resultat positiu.

Els gimnàstics s'aplegaren a la defensiva i mantingueren brillantment el 2 a 0.

Arbitrà Obiol amb encert, formant així els equips:

Castelló: Provincianes, Bono, Gutiérrez, Moya, Martí, Gómez, Garcia, Cambra, Martínez, Llobera i Miralles.

Gimnàstic: Alujas, Companys, Recasens, Sabater, Alegret, Guillemat, Barberà, Ciutat, Arnau, Pedret i Martorell.

Dels visitants Moya, Gómez, Martínez i Llobera els millors. Palesaren però ésser un conjunt de bones individualitats que donarà força feina al trobar-se ben entrenat.

Entre els gimnàstics agradà el debut de Companya, estigué bé la mitja i bastant complert l'atac amb l'inclusió de Pedret.

Els dos millors homes foren Alujas defensant-ho tot i Barberà creant joc i perill, malgrat el seu excés d'individualisme.

Atletisme

BALLESTEROS, S'ADJUDICA A L'"SPRINT", LA VOLTA A TARRAGONA

El passat diumenge, es corregué, com ja estava anunciat, la Volta a Tarragona a peu organitzada per la "Penya Wishi".

Es donà la sortida a dos quarts d'onze del matí, prenent-la quaranta-un corredors a fort tren.

La cursa transcorregué amb una difícil lluita entre Ballesteros i Marimón, que entraren a la Rambla

en un interessant cos a cos.

Als darrers cent metres, Ballesteros aconseguí pendre lloc al corredor reusenc i entrar a la meta amb uns segons d'avantatge sobre Marimón.

L'ordre d'arribada fou el següent:

1. Josep Ballesteros, del "F. C. Barcelona".
2. Marimón, del R. A. C.
3. Zabala, Gimnàstic, "Penya Alt. Bru".
4. Solé, R. A. C.
5. Ferré, Gimnàstic, de la "Penya Wishi".
6. Torres, R. A. C.
7. Marcos, Gimnàstic, de la "Penya Wishi".
8. Ramon Soler, id. id.
9. Gonçal Oscar, id. "Penya Calaveres".
10. Gavaldà, R. A. C.
11. Anguera, id.
12. Demiquel, id.
13. Josep Soler, Gimnàstic, de la "Penya Wishi".
14. Martorell, R. A. C.
15. Civit, "P. Tarraco".
16. Sabadell, id.
17. Bea, "P. Calaveres".
18. Elies, R. A. C.
19. Samper, "P. Wishi".
20. Pallejá, independent.
21. Padrón, "P. Tarraco".
22. Redó, R. A. C.
23. Veciana, Gimnàstic, de la "F. Wishi".
24. Anglès, "P. Wishi".
25. Ximenis, independent.
26. Fons, "P. Calaveres".
27. Mas, "P. Tarragonina".
28. Martorell, R. A. C.
29. Serrano, "P. Calaveres".

Primer: Gimnàstic, 27 punts: (2, 4, 6, 7, 8 = 27).

Segon: R. A. C. Deportiú, 28 punts: (1, 3, 5, 9, 10 = 28).

I per penyes el resultat fou el següent:

Primer: "P. Wishi": 5, 7, 8, 13, 19 = 52 punts.

Segon: "P. Calaveres": 9, 17, 26, 29, 30 = 111 punts.

Tercer: "P. Tarraco": 15, 16, 21, 30, 30 = 112 punts.

A manca d'elements per a formar els equips "P. Calaveres" i "Tarraco", degut a que alguns d'ells abandonaren, els donem un nombre de punts imaginàries— trenta per cada corredor —i així poden qualificar.

Ciclisme

EL PRIMERA CATEGORIA JOAN PAGES VENÇ A LA GRAN CURSA CICLISTA "TROFEU CASA BLANDINIERES"

Diumenge al matí, prop les set, es donà la sortida d'enfront l'estatge oficial de la Penya ciclista William Tarin, enfront el Bar Nin, als corredors ciclistes allistats per a participar a aquella.

El recorregut, com recordaran nostres lectors, era el següent:

Tarragona, Altafulla, Torredembarra, La Poble, La Nou, Riera, Catllar, Pallaresos, Secuita, Peiafort Tarragona, Altafulla, Torredembarra, Vendrell, Roconyà, Bràfim, Valls, Fonscaldes, Lilla, Montblanc, Vilaverd, Riba, Alcover, Valls, Massó, Rourell, Morell, Poble de Mafumet, Constantí i Tarragona, o sigui un total d'uns 170 quilòmetres i escreix.

Prop dos quarts d'una del migdia aparegué el primer escamot compost de tres corredors, el qual féu un bonic sprint no atlerant, però, les posicions.

Després entrà sol Pallejá, i a intervals anaren fent-ho els altres corredors.

La classificació establerta pels deu primers entrats fou aquesta:

1. Joan Pagès, primera categoria.
2. Manuel Izquierdo, id.
3. Joan Gimeno, id.
4. Francesc Pallejá, segona categoria.
5. Antoni Sanxo, primer acalegria.
7. Gonçal Ros, primera categoria (campió de Barcelona).
8. Francesc Roqueta, quarta categoria.
9. Joan Marca, quarta categoria (primer dels locals).
10. Wifred Sevil, quarta categoria.

La manca d'espai ens priva avui d'extendre'ns en comentar aquesta prova. Procurarem fer-ho demà.

Natació

EL FRANCÉS RENE CAVALERO TRIOMFA EN LA TRAVESSIA DEL PORT DE BARCELONA, EN LA SEVA NOVENA EDICIO. A REMARCAR, L'ACTUACIO DEL CATALA OLMO, ARRIBAT EN QUART LLOC, I LA DE L'HONGA RES BOSZI, PEL SEU ESTIL

La Travesia del Port, en la seva novena edició, ha tingut una importància com mai havien aconseguit cap de les anteriors proves. El nombre d'inscrits no ha estat el de molts anys anteriors, però no és menys cert que gairebé tots els inscrits han pres la sortida i se n'han classificat uns dos-cents. A més, la prova d'enguany tenia un relleu internacional. Famosos nedadors francesos, hongaresos i belgues han pres part a la competició, i es pot dir que han ocupat gairebé tots els primers llocs, cosa que dona prova de la seva vàlua. L'animació pels voltants no se celebrava la prova màxima de la natació peninsular, estava coberta de nombrosos aimants de l'esport. Els seus aplaudiments, al pas dels nedadors, encara que no arribessin a

EL RAPID VIENES GUANYA AL ALETICS DE MORA LA NOVA PER 2 A 1

Aquest partit jugat el diumenge a la tarda al camp dels primers fou interessant per la rapidesa i bracr posades per ambdós bàndols. Tot el seu desenvolupament fou favorable al Ràpid que aconseguí el seu primer punt en el primer temps per mediació d'en Salvat.

En reemprendrés la partida dominaren amb intensitat els tarragonins en la qual novament Salvat va ésser l'encarregat de marcar el segon punt per el Ràpid; quan faltava un quart d'hora els Atlètics aconseguiren el seu primer i únic punt per mediació del seu davanter centre. Després d'aquest go vingué una reacció de Mora, però la defensiva emprada per els tarragonins els impossibilità marcar novament; cap a les acaballes tornà a reaccionar el Ràpid i amb la victòria merescudíssima del cercle tarragoní acabà el partit.

En aquesta segona part s'anulà al Ràpid 2 gols ben clars marcats per en Perona i Adelantado.

No cal fer distincions en el cercle tarragoní, ja que des del porter a l'extrem esquerra foren una gran actuació que deixaren una magnífica impressió al nombríssim públic que assistí a l'encontre.

El Ràpid arrengrerà: Izipuza, Félix, Vives, Salas I, Salas II, Jardí, Salvat Dolç, Garcia, Adelantado i Perona.

CAMPIONAT DE CATALUNYA

- Espanyol, 2 - Girona, 2.
- Júpiter, 0 - Sabadell, 3.
- Badalona, 0 - Barcelona, 3.

CLASSIFICACIO

Barcelona	2	2	0	0	13	0	4
Girona	2	1	1	0	5	4	3
Babadell	2	1	1	0	5	2	3
Espanyol	2	0	2	0	4	2	2
Badalona	2	0	0	2	6	2	0
Júpiter	2	0	0	2	0	13	0

GRUP B

- Primer grup
 - Sans, - 4 - Noia, 1.
 - Santboià, 2 - Martinenc, 4.
 - Sant Andreu, 4 - Reus, 0.
- Segon grup
 - Manresa, 0 - Europa, 2.
 - Terrassa, 6 - Cugat, 0.
 - Horta, 2 - Tàrraga, 0.
- Tercer grup
 - Granollers, 4 - Mollet, 0.
 - Palafrugell, 0 - Illuro, 1.
 - Calella, 2 - Poble Nou, 0.

CASTELLA, ARAGO, CANTABRIA I RIOJA

- Nacional, 0 - R. Santader, 5.
- Lagraña, 2 - Madrid, 4.
- Madrid, 3 - Saragossa, 0.

COPA BASCA

- Ossassuna, 3 - Baracaldo, 0.
- Alavés, 1 - Arenes, 5.
- Athètic, 5 - Irun, 0.

VALENCIA I ANDALUSIA

- Betis, 0 - Hércules, 1.
- Múrcia, 3 - València, 0.
- Llevant, 3 - Sevilla, 0.

GALICIA I ASTURIAS

- Avilés, 0 - Gijón, 0.
- Celta, 4 - R. Ferrol, 0.
- D. Coruña, 5 - Oviedo, 1.

EN WENCESLAO MASERAS, DEFINITIVAMENT AL REUS DEPORTIU

El fet de que Wenceslao hagués actuat diumenge en les rengleres del Reus Deportiú a Sant Andreu, en primer matx de Campionat, que per cert perderen els reusencs per 4 a 0, dona a entendre que l'esmentat jugador ha fitxat ja pel cercle de la ciutat veïna.

Els directius gimnàstics ens asabenten, però que la baixa no li ha estat concedida: és per ço que sembla que l'assumptu en qüestió pot portar "cua".

Es tot ço que de moment podem avançar.

EL TARRAGONA EMPATA AMB EL BELIANES

Baix les ordres de Porqueres s'aliniaren els següents equips: Massot, Sauc, Queralt, Cullaré, Huguet, Morera, Cullaré I, Martí, Marimón, Cullaré II i Martí E., pel Belianes, i Garreta, Romeu, Borràs, Rimbau, Pechs, Domingo, Llombart, Poldo, Tarragó, Avià i Magriñà pel Tarragona.

Hi hagueren de bon començament, uns atacs perillosos del Tarragona, obra d'Avià i Tarragó que Massot deturà.

Als 25 minuts, una combinació entre Pechs, Llombart i Magriñà, acaba amb una estirada de Massot, salvant amb dificultat.

Tarragó, trobant-se sol a uns metres de la porta, cau, perdent una ocasió oportunitatíssima.

Poc després, Aiguadé ha de substituir a Pech, que abandona el terreny, per a reintegrarse al segon temps i desaparèixer poc després definitivament.

Dos trets de Cullaré II, són deturats per Garreta, amb seguretat. Als quaranta minuts, corner con-

PUERTA DE HIERRO

moderna para despacho o escalera, se vende a buen precio.

CALDERITA de VAPOR

se vende a precio de ganga.

Informes en esta Administración.

C. A. D. C. I.

Secció de Comerç a l'Engrós i Detall

Es fa avinent als dependents del ram, que a partir d'avui i fins el dia 14 d'octubre, romandrà oberta la inscripció al Cens professional del Jurat Mixt del Comerç en general, a les oficines del CENTRE AUTONOMISTA DE DEPENDENTS DEL COMERÇ I LA INDUSTRIA tots els dies feiners de 8 a 9 del vespre, menys els dissabtes.

Son pregats els que vulguin formalitzar la seva inscripció, de portar que fotografies de carnet.

El dia 15 d'octubre, el C. A. D. C. I. farà la inscripció col·lectiva al Jurat Mixt del ram.

OFICINES del C. A. D. C. I.: Rambla de P. Iglesias, 61, entressol.

AGUA FOURNIER

les oïdes d'aquests, donaven un cert to a la festa esportiva. També, a l'arribada, estava congregat el públic, el qual premiava amb mostres de gran afecte l'esforç dels participants a la prova de gran fons (uns 3.800 metres) que cobreix la distància del lloc conegut pel Martell fins el tinglado número 1 de la Barceloneta.

La marca aconseguida no és pas de gaire importància. El temps rècord és de 45 minuts 47 segons, si no recordem malament, i el d'ahir sobrepuja en molt l'espentat. Cal remarcar que l'estat de l'aigua ahir estava un xic picada.

René Cavaliero, Chevalier R. S., en 52 m. 10 s.

Georges Navarne, Chevalier R. S., en 52 m. 13 s.

Miquel Bozsi, Ujpesti T. E., en 52 m. 58 s.

Viceng Olmos, Barceloneta A. C., en 53 m. 45 s.

Miklos Gyoji, Ujpesti T. E., en 54 m. 30 s.

Joan Jakab, Ujpesti T. E., en 55 m. 35 s.

Joan Guilini, Brugsche Z. K., en 55 m. 29 s.

Antoni Escudero, Barceloneta A. C., en 55 m. 31 s.

Lluís Navarra, Chevalier R. S., en 55 m. 53 s.

Joaquim Ricomà, C. N. Tarragona, en 56 m. 30 s.

Josep Boqueras, Barceloneta A. C., en 57 m. 1 s.

Joan Mateu, C. N. Atlètic, en 57 m. 2 s.

Classificació internacional per equips de tres nedadors

1. Chevalier R. S., 1-2-9 = 12 punts.
2. Ujpesti T. E., 3-5-6=14 punts
3. Barceloneta A. C., 4-8-11=23 punts.
4. Burgache Z. K., 7-15-19=41 punts.
5. Club Natació Atlètic, 12-14-20=46 punts.

Classificació nacional per equips de tres nedadors

1. Barceloneta A. C., 4-8-11=23 punts.
 2. C. N. Atlètic, 12-14-20=46 punts.
 3. C. N. Barcelona, 13-17-18=48 punts.
 4. C. N. Sitges, 24-29-32=85 punts.
 5. Ateneu Merc. Cullera, 23-33-40=96 punts.
- Fins a 19 Clubs.

Classificació per categories

Seniors: Viceng Olmos, del Barceloneta A. C.

Juniors: Antoni Oller, C. N. Barcelona.

Debutants: Josep Boqueras, Barceloneta A. C.

Veterans i infantils: A decidir per la Federació.

Femenina: Raimunda Laurent Club Femení d'Esports.

Militars: Frederic Romero, Regiment d'Infanteria número 10.

El nedador local Joaquim Ricomà, es classificà el desè de la general i tercer d'entre els nedadors espanyols.

Fou solament aventatjat pels barcelonins Olmos i Escudero del C. N. Barceloneta, els quals, naturalment, coneixen pam a pam aquell port.

Darrera Ricomà entraren valuosos nedadors com els Boqueras, Mateu, Bernal, Cabrejas, Guardia, Fonollà, Celestoni, Romans, Lecha, etc., a més d'uns quants estrangers.

L'actuació d'en Ricomà, més tinent en compte que cap nedador podia ésser comboiat, fou doncs ben remarcable.

Motorisme

FAGGIOLI, "MERCEDES", GUANYADOR DEL GRAN PREMI AUTOMOBILISTA DE SAN SEBASTIAN :: LA LLUITA FOU ENTRE VON STUCK, CARACCIOLA I FAGGIOLI

San Sebastian, 23.—Al circuit de Lasarte ha estat corregut el Gran Premi Automobilista d'Espanya. Ha constituït una gran victòria de l'equip "Mercedes", el qual ha aconseguit una gran regularitat en aquesta prova, fins al punt que diverses vegades els assolí el vencedor Faggioli en el mateix temps exactament.

Hom esperava un gran rendiment de l'"Auto Unión", pilotat per Stuck, però tingué desgràcia i hagué d'abandonar el cotxe, per a pilotar el de Leningen, el qual veié obligat a abandonar la prova.

La lluita s'establí entre von Stuck, Caracciola i Faggioli. Nuvolari animà també la cursa per al tercer lloc.

A les dotze del matí fou donada la sortida als cotxes inscrits. En sortiren catorze, i deixà de competir el suec Mornjstal. L'ordre de sortida per a recórrer trenta voltes el circuit de Lasarte, amb un total de 519'450 quilòmetres, fou el següent:

- Caracciola, amb "Mercedes".
- Wimille, amb "Bugatti".
- Von Stuck, amb "Auto Unión".
- Barcia, amb "Alfa Romeo".
- Sessietti, amb "Maserati".
- Nuvolari, amb "Bugatti".
- Chiron, amb "Alfa Romeo".
- Faggioli, amb "Mercedes".
- Lehoux, amb "Maserati".
- Leningen, amb "Auto Unión".
- Brunet, amb "Maserati".
- Falcheto, amb "Maserati".
- Brivio, amb "Bugatti".

Prengueren el cap Caracciola i von Stuck. A la primera volta aquest baté el rècord del circuit, i l'establí en 6 m. 37 s. A la recta aconseguí la mitjana de 203'389 quilòmetres.

La vuitena volta la donà Caracciola en 6 m. 24 s., i dues voltes després aconseguí, a la recta, 211'500 quilòmetres.

1. Faggioli, "Mercedes", en 3 h. 19 m. 41 s. 6/10. Mitjana, 156'225; rècord del circuit.
2. Caracciola, "Mercedes", en 3 h. 20 m. 48 s.
3. Nuvolari, "Bugatti", en 3 h. 20 m. 48 s.
4. Von Stuck, "Auto Unión", en 3 h. 21 m. 3 s.
5. Varzi, "Alfa Romeo" en 3 h. 21 m. 50 s.
6. Wimille, "Bugatti", a 400 metres de l'anterior.
7. Lehoux, "Maserati", a dos quilòmetres de l'anterior.
8. Deyfus, "Bugatti", a una volta.
9. Chiron, "Alfa Romeo", a 2 voltes.
10. Sossietti, "Maserati", a dues voltes i mitja.
11. Brivio, "Bugatti", a tres voltes.
12. Brunet, "Maserati", a sis voltes.

La volta més ràpida fou la 27, efectuada per von Stuck, en 6 m. 20 s., el qual baté el rècord absolut.

SE VENDE

casa situada en la calle Mayor de Terredembarra.
Informes en esta Administración

SE DESEA

adquirir un armario ropero grande.
Las ofertas a la Administración de este diario.

El dinero de los trabajadores

¿Necesitaban los obreros afiliados a la G. T. una prueba de la honradez con que han sido administrados los fondos sindicales? Ahí la tienen bien elocuente en esos cinco millones y pico de pesetas invertidos en la adquisición de pistolas, bombas, caretas contra gases asfixiantes, fusiles y dinamita con que, a falta de votos, pretendían los desaprensivos que dirigen el cotarro de la Casa del Pueblo hacer "su revolución" o simplemente "su agost".

¡Más de cinco millones de pesetas! ¡Y los farsantes socialistas hablando hasta enronquecer en pueblos y campos, en la Prensa y en el Parlamento, del hambre de los obreros! ¿Por qué, en lugar de contribuir a remediarlo, entraron a saco, sin pudor y sin vacilaciones, en las Cajas de los Sindicatos para aligerarlas de los fondos reunidos a costa muchas veces de sacrificios y por procedimientos demasiado "persuasivos" otras? ¿Porqué en ellas en contró el partido socialista cuantiosas disponibilidades para preparar las últimas elecciones y derrochar una verdadera fortuna en carteles, pasquines, viajes y otros "medios" con que trataron inútilmente de imponer sus decisiones al Cuerpo electoral? ¿Porqué de las mismas Cajas obtienen las considerables cantidades con que subvenir a la lista civil de los rentistas de la Organización? ¿Porqué, en fin, han invertido ahora más de cinco millones de pesetas en adquirir las armas que, llegado el momento, serian utilizadas para asesinar a los propios obreros con cuyo dinero fueron compradas? ¿Porqué?... Esta es la pregunta que deben hacerse hoy los trabajadores conscientes, los que piensan y discurren por cuenta propia y repudian toda clase de esclavitud por ir contra la esencia de la dignidad humana. Y la reflexión capacitará sus entendimientos para comprender muchas cosas pasadas y presentes, y, sobre todo, para darse cuenta de cómo se ha jugado y se juega con su dinero y con sus vidas.

No hubo medios económicos en el partido socialista para llevar un solo pedazo de pan a la boca de los obreros hambrientos. No los hubo para hacer menos dura la miseria de los trabajadores de Artes Gráficas arrastrados a esta situación por la sucia política de la Casa del Pueblo. Ni para los huelguistas de la construcción. Ni para los engañados campesinos, ni siquiera para esas tristes caravanas de hombres a quienes hicieron presidiarios. ¿Qué de cosas habrán dicho al corazón de estos padres arrebatados de su hogar el frío y la soledad de la cárcel! ¡Y con qué clarísima luz comprenderán ahora la perfidia de aquellos consejos y de aquellas sugerencias que les señalaron el camino de la prisión!

¿Porqué han ocurrido estas cosas? ¿Dónde está el dinero de los Sindicatos ugetistas? ¿Cómo se explica el contraste entre la miseria de miles de hogares proletarios y el lujo escandaloso de los jefes socialistas antes tan pobres como cual quier humilde trabajador? ¿Porqué aún perdura la ceguera de muchos hombres para no alzarse en un gesto de dignidad contra los que mintiéndoles su redención les hicieron víctima de trapacerías y engaños? Las inquietudes del momento presente han de servir de lección para el porvenir. Quizás haya sido una fortuna que los socialistas se decidieran a arrancarse la careta para dejar al descubierto su verdadero rostro. Tal vez ahora muchos repu-

blicanos, de derechas y de izquierdas, se decidan a comprender lo que, en beneficio de España y de la República, estaban obligados a haber comprendido antes: que con los socialistas únicamente pueden unirse los enemigos de la Patria. Y, acaso, también adviertan que sus complacencias y prestaciones no les serán computados como méritos el día del triunfo de la revolución marxista. Lo han dicho centenares de veces y lo repitieron hace días más de 50.000 socialistas y comunistas con el puño en alto: "saltaremos pujantes y decididos por encima de todo para arrollar a los Gobiernos republicanos aunque fueren de izquierdas". Y es que la verdad del socialismo es únicamente la descubierta estos días: pistolas, bombas, dinamita..., medios para la destrucción. Edificar, moralizar, liberar, ¿para qué? ¿Podría levantarse un Estado socialista en un pueblo de hombres libres? La hacienda, las industrias, el trabajo, las mujeres, los hijos, hasta el pensamiento son del Estado, dicen los socialistas. Y ese Estado somos nosotros —los jefes— deberian añadir. Pero como ellos callan, nosotros lo decimos asqueados y doloridos de que en el alma sencilla y buena de los obreros se desparramen semillas de anarquía. Y asustados también de que haya aún quien pretenda servir a España en compadrazgo con sus mayores enemigos.

COMPANIA TRANSMEDITERRANEA

Línea de Baleares

Servicio rápido y regular, correo y pasaje. Motonave, Camarotes de lujo.

TARRAGONA a PALMA los miércoles, a las 20 horas.
PALMA a TARRAGONA los martes, a las 20 horas.

Servicio para MAHON e IBIZA

LINEA RAPIDA de pasaje y carga para AFRICA y CANARIAS.

Salida quincenal de TARRAGONA para VALENCIA, ALICANTE, CARTAGENA, ALMERIA MALAGA, CEUTA, CADIZ, LA PALMA, TENERIFE, LAS PALMAS.

Conocimiento directo para FERNANDO POO.

Para informes los consignatarios:

Hijos de J. Vilá y Granada

TELEFONO 11

C. JAIME I

Dirección { telefónica } VILAGRANADA
 { telegráfica }

ACADEMIA de CORTE y CONFECCION SISTEMA MARTI

Dirigida por la Sta. AMPARO PÉREZ SANROMA

Se cortan patrones Apertura: 1.º de Octubre
Conde de Rius, 7, 1.º, 2.º

Augusto Serres

COMPRA - VENTA
Administración de fincas
DESPACHA: de 10 a 12
CARRETERA
BARCELONA, 49
TARRAGONA
Teléfono, 440 X



Academia Cots

MAJOR, 11 Y 13 - TELÉF. 398

COMERCIO IDIOMAS TAQUI-MECA

Peluquería "MINERVA"

(independiente del de Caballeros). Esmerados servicios de permanente garantizados des de 15 pesetas. Tinturas y ondulaciones MARCEL, etc., aplicado por el experto y reconocido peluquero.

UNION, 21, TARRAGONA

Antoni Segú

CORREDOR DE

FINQUES

MEÑEZ NUÑEZ, 21, Baños
Teléfono 748 R. i 745 X
TARRAGONA



Josefa Coll Piñol de Palau

Ha reposat en la pau del Senyor
havent rebut els Sants Sacraments i la Benedicció Apostòlica

(E. P. D.)

Els seus apenats: espòs Joan Palau, fills Guadalupe, Maria Teresa, Joana, Josep Maria i Eugènia, netes Maria Josefa i Maria del Carme, i família tota, en assabentar els seus amics i coneguts de tan trista nova, els demanen un pietós record per l'ànima de la difunta, a l'ensens que agrairan l'assistència a l'acte de l'enterrament que tindrà lloc en aquesta vila avui a les cinc de la tarda.

Perafort, 25 setembre del 1934

L'Emm. Sr. Cardenal Arquebisbe de Tarragona i els Il·lustríssims Srs. Bisbes de Girona i Bisca concedeixen indulgències en la forma acostumada.

VIDA RELIGIOSA

SANTORAL

Sants Cleofàs, màrtir, i Crescenci, ne nmàrtir; i santes Aurèlia i Neomisia, verges i màrtirs. Santa Ursicina, verge i màrtir, quals depulles es veneren a l'església de l'ensenyança a la nostra ciutat.

MISSA DEL DIA

Del Dia III dins l'octava de Santa Tecla.
Semidoble.—Ornaments vermells.

Sant Dalmau Moner, confessor, fill de Santa Coloma de Farnès.

El bisbat de Girona celebra avui la festa d'aquest fill seu. Nascut a Santa Coloma de Farnès, estudià a Girona, d'on s'allunyà per a passar a perfeccionar-se a Montpeller, sempre guardant la seva ànima dels perills i contagis del món. A 22 anys ingressà en el convent de dominics de Girona, i espanten les austeritats i penitències a que sotmeté el seu cos; els menjars menys sabrosos, no heure res de molts dies, àdhuc a l'estiu, deixuplines fins a fer-se sang, dormir poc i encara a terra... Passava les nits en oració i contemplació, i tenia íntimes comunicacions amb l'Àngel Custodi. Refusà els càrrecs distingits i amava ésser menyspreat. Per imitar santa Maria Magdalena, visqué quatre anys, fins a la mort, en una ingrata cova dintre els murs del convent, en la qual augmentà els rigors de la mortificació i els exercicis de contemplació, i arribà a no sentir el més lleu desordre del cos ni de l'esperit. Lliurà la seva ànima virginal en 1341, als 50 anys d'edat.

Missa de demà

De sant Cebrià i santa Justina, màrtirs.
Simple.—Ornaments vermells.

QUARANTA HORES

Se celebren a l'església de les Oblates, esent les hores d'exposició de vuit a les onze del matí i de dos quarts de quatre a dos quarts de vuit de la tarda.

El dia 27 comencen a l'església de les R. Descalces.

Cultes per avui

CATEDRAL (Capella de Santa Tecla).—A dos quarts de vuit, missa cantada.

A les dotze, missa i novena.

Tarda, a les cinc, rosari i exercici de la novena.

Continuaran practicant-se tots els dies fins el dimarts dia 2.

Capella de la Mare de Déu del Claustre.—Tots els dies a les set, missa i rosari.

SANT JOAN.—Missa a les sis, set, vuit i dos quarts de nou.

Tarda, a dos quarts de set, rosari, Catecisme de sis a set, tots els dies, a la Sala Parroquial.

SANT FRANCESC.—A dos quarts de vuit, missa i tretze dimarts de Sant Antoni de Pàdua.

SANT ANTONI (PP. Caputxins).—Durant la missa de vuit es practicarà l'exercici de la novena al Seràfic P. Sant Francesc, tots els dies fins el dimecres dia 3.

CARME.—Tots els dies misses des de les sis a les nou cada mitja hora.

RELIGIOSES OBLATES.—A les vuit, missa d'exposició; a dos quarts d'onze, de reserva.

Tarda a tres quarts de set, rosari, trisagi, benedicció i reserva.

NTRA. SRA. I ENSENYANÇA.—Festa de Santa Ursicina, verge i màrtir, quin cos sagrat es venera en aquesta església.

Missa a dos quarts de set, set, dos quarts de vuit i vuit. A les vuit celebrarà l'Excm. doctor don Manuel Borràs, bisbe auxiliar de l'Emm. senyor Cardenal, repartint la sagrada Eucaristia a les alumnes i antigues alumnes del col·legi. A dos quarts d'onze, missa solemne cantada per les reverends religioses.

Tarda, a les sis, trisagi marí, sermó pel M. I. Dr. D. Miguel Vilatimó, i veneració de la santa reliquia.

RECES MENSUAL

a l'església de Sant Francesc
Per home i joves.
El divendres dia 28 a dos quarts

INFORMACION

NOTAS LOCALES

Les festes de Santa Tecla

RELIGIOSES

Amb l'entusiasme tradicional es celebren les festes religioses amb que Tarragona honora a la inclita Protomàrtir Santa Tecla.

Durant tot el matí, la Catedral es vegé concorreguda de devots fidels, omplenant la capella de la Santa i culminant l'assistència en el solemníssim Pontifical que celebrà Sa Emcia. el Sr. Cardenal assistit dels ministres d'honor doctors Serrano, Albaigés i Boada i com a ministres d'altar els doctors Vilatimó i Bergadà.

A la tarda, després de les Hores canòniques, es cantaren solemnes Vespres oficiant de pontifical Sa Eminència el senyor Cardenal Arquebisbe assistit dels mateixos capitulars del matí.

A l'esmentat acte i a la processó que tingué lloc després de Vespres pel Claustre i interior del temple, hi assistí també Sa Emcia. el doctor Manuel Borràs, Bisbe auxiliar de Sa Emcia. el senyor Cardenal.

Cal remarcar que després de l'ofici, torns de senyors canonges i beneficiats, turnaren vetllant el Sant Braç.

LES FESTES PROFANES

Per a e l'indolestíssim castell de focs, engegat diumenge a la nit, el nostre Ajuntament no donà altra senyal de vida, essent duríssimament criticada tanta tacanyeria i tanta misèria.

Encar que tenint en compte l'estat crític de l'economia municipal del nostre poble, ningú esperava un programa esplèndid i ben reeixit, creiem però, que els tarragonins i els nombrosos forasters que feren l'honor de visitar-nos, atrets pel bon record de les festes tradicionals de Santa Tecla d'altres anys, es mereixien quel com més seriò i bon xic més de consideració.

Una vegada més ha quedat ben palesada la distància enorme que separa al vertader poble dels manegonejadors de la ciutat.

Festival de Radio Tarragona

Al teatre Principal tingué lloc el dissabte el festival organitzat per Ràdio Tarragona i retransmés per Ràdio Associació de Catalunya. El teatre estava pleníssim. Començà l'acte amb un parlament a càrrec del periodista Sr. Trifó Bas. Féu ressaltar l'orientació i finalitat de Ràdio Tarragona posada al servei dels valors tarragonins.

Continuà després el president de l'Ateneu de Tarragona desenrotllant el tema "Institucions culturals de Tarragona". Fou una breu història de les entitats culturals noucentistes entre elles l'Ateneu, el Club, l'Escola de Belles Arts, etc.

L'Orfeo Tarragoní, sota la direcció del mestre Xavier Gols, executà diverses composicions que foren aplaudidíssimes.

Finalment la banda del regiment número 18, dirigida pel seu director Sr. Ignasi Vélez, interpretà la dansa "Amor brujo", "Boda de Luis Alonso" i la jofa "La Dolores", mereixent els honors d'uns aplaudiments nutridíssims.

També el bariton Pau Vidal, de l'Orfeo de la Canonja, cantà el recital de cançons catalanes amb força entonació i bon gust, demostrant grans dots d'artista.

El publicista Sr. Guardias llegí unes quartel·les elogiant les pedres de Tarragona. Fou un cant inspiradíssim i amarat de pur tarragonisme.

En resum: una vetllada interessantíssima que deixà molt alt el nom dels que hi prengueren part, de la Ràdio Tarragona i de la Ràdio Associació de Catalunya.

LA CORRIDA CATASTROFICA DEL DOMINGO

El dia de la fiesta mayor de Tarragona, nos ofreció la nueva empresa de la plaza de toros de Tarragona, una mamarrachada con el nombre de novillada, en la que actuaban de matadores tres individuos que seguramente habian oido hablar de toros solamente y ni tan sólo los habian visto nunca.

Hasta llegar el momento que en vista que el tercer espada se veía impotente para dar muerte al sexto bicho, se arrojó un espontáneo al ruedo con la americana en la mano para dar una demostración al maestro. Dicho individuo fué detenido entre las protestas del público, que deseaba ver actuar al fenómeno.

Las almohadillas volaron por la cabeza de autoridades, toreros y demás cabezas que prestaban blanco.

Las empresas se deberían dar vergüenza de presentar semejantes toreros que si no fuera por los peones a cada momento se presagia una desgracia.

La autoridad no debería dejar actuar a esos hombres sin ser unos verdaderamente profesionales. Eso es engañar al público. Y abusar del apoyo que presta la afición con su presencia en la plaza.

CONSERVATORIO DE MUSICA

Hoy martes, de siete a nueve de la noche, queda abierta la matrícula de las clases que se dan en el Conservatorio de Música, en la calle Armañá, 11, bajos, continuando en las mismas horas en días sucesivos.

EXPOSICION EN LA ESCUELA DEL TRABAJO

Ayer tuvo lugar en la Escuela del Trabajo el acto de inauguración de la Exposición de trabajos escolares, efectuados por los alumnos de la misma durante el pasado curso de 1933-34. Figuran en la referida exposición interesantes trabajos de forja, cerrajería y madera.

Una Guardiola de la Caixa d'Estalvi de la Generalitat vel dir una libreta d'Estalvi que s'anirà no-grint, sense sacrificis ni esforços econòmics.

DESCARRILAMIENTO

Comunican de Uldecona que anteayer el tren número 1703, a diez kilómetros de dicha estación, descarriló un vagón por rotura de un mangoito, interceptando la vía. No hubo desgracias personales. Se trabaja activamente con objeto de dejar expedita la vía.

OBSEQUI AL SENYOR PUJOL I FONT

Ahir els periodiste sque fan la informació als centrés oficials obsequiaren al comissari sortint amb una excursió a Peñíscola. Acompanyaren al Sr. Pujol i Font, el seu pare, els secretaris de la Delegació Srs. Jorba i Joaquim Pujol, i els senyors Dalmau, Fortuny, Castellví, Anguela, Maset, Fort i Recasens.

La Pensió Torres de Vinaroç serví acuradament el banquet, en el transcurs del qual, apart les paraules d'afectuos comiat que rebé el Sr. Pujol, que aquest recollí en un bell parlament, en el qual exaltà a Tarragona, el Sr. Prunés, incidentalment, exposà que agrairia sempre a la Premsa les observacions que volgués fer a la seva gestió i fins els seus atacs quan fossin fonamentats, però que s'enfrontaria amb els que pretenguessin ferir-lo de garel, amb insidies i falsedats, però que tenia la seguretat que això no passaria a Tarragona.

Les autoritats de Vinaroç obsequiaren als excursionistes i els mostren els avenços de la xamosa vila de la Plana.

Al vespre es regressà feliçment a Tarragona.



CLIMATOLOGIA

OBSERVACIONES METEOROLOGICAS DEL INSTITUTO

Temperatura a la sombra
Màxima, 25; mínima, 18.
Baròmetre a 0 i al nivel del mar
A las 8 h., 762'6; a las 18 761'4.
Dirección del viento
A las 8 h., NNO.; a las 18, SO.
Fuerza del viento

A las 8 h., calma; a las 18, id.
Estado del cielo
A las 8 h., casi cubierto; a las 18, id.
Clase de nubes
A las 8 h., Cú. Nbs.; a las 18, id.
Evaporación
En las 24 h., 3'5.
Lluvia recogida
F. medad relativa
A las 8 h., 86; a la 18, 80.

DE SOCIEDAD

Para asistir al Congreso Eucarístico que se celebrará, Dios medianamente, en Buenos Aires, el próximo octubre, embarcaron ayer en el "Oceania" en Barcelona la Rda. Madre Francisca de San José, Superiora general de las Hnas. Carmelitas (Vetilla) y la Rda. M. Maria de San Francisco, Vicaria del mismo Instituto, el Rdo. D. Salvador Roig, beneficiado de esta Catedral, y nuestro particular amigo D. Juan Solé Granell.

En el vapor "Oceania" embarcaron ayer para Buenos Aires con objeto de asistir al Congreso Eucarístico, don José María Veciana, su distinguida esposa y doña Anita Boada, viuda de Borrás.

Han regresado de Vilasar, donde han pasado la temporada veraniega, los señores Ventosa-Serra.

Después de pasar el verano en San Feliu de Guixols han regresado a esta ciudad doña Dolores y doña Soledad Mallol.

Ha regresado de Premiá de Mar nuestro particular amigo el práctico de nuestro puerto D. José Maymuni Cisa y distinguida familia.

Regresa a Barcelona la familia de nuestro buen amigo don Alfredo Bonet, la que ha pasado temporada en esta ciudad.

Sal para Vinaixa nuestro amigo don José Domingo.

Ayer efectuóse el entierro del jefe jubilado de Correos don Tomás Lorenzo Vallés, fallecido cristianamente el día anterior, habiendo presido el duelo el Rdo. D. Francisco Cartañá y deudos del finado, siendo numerosa la asistencia a dicho acto, prueba evidente del aprecio que gozaba tan ejemplar caballero, a la familia del cual expresamos nuestro sincero pésame.

CENTROS OFICIALES

COMANDANCIA DE MARINA

Don Bartolomé Ferrer Alberti, oficial segundo del Cuerpo general de Servicios Marítimos, subdelegado marítimo y capitán del puerto de Tarragona, de la que es delegado el subinspector jefe de primera clase del mismo Cuerpo, D. Antonio de Aguilera y Pardo.

Hago saber: Que encontrándose pescando una embarcación el día 17 del actual, a unas cuatro millas de distancia a la costa y frente a este puerto, halló el patrón de la misma, flotando sobre el referido lugar, una embarcación de las llamadas "chalanas", sin quilla, que no tiene nombre ni folio, como tampoco ninguna marca que pueda dar detalle de su inscripción o procedencia, pintada de blanco por la parte alta de la línea de flotación y encarnado claro el fondo, hallando sido remolcada para este puerto.

Lo que hago público por medio del presente edicto, para general conocimiento, dando un plazo de un mes, a partir de esta fecha, para el que se cree ser dueño, se presente en esta Subdelegación Marítima, al objeto de haber las reclamaciones pertinentes.

Dado en Tarragona a los veintidós días del mes de Septiembre de mil novecientos treinta y cuatro.—Bartolomé Ferrer.

Conservatori de Música

DE TARRAGONA
CURS 1934-35

El dimarts, dia 26, quedarà oberta la matrícula per a les classes d'aquest Conservatori.

Cel dirigir-se a la Secretarià carrer d'Armanyà, 6, baixos, tots els dies feiners, de set a nou del vespre.

LA JUNTA

NOTES OFICIOSOS

El Sindicat d'Iniciativa avui ha enviat els diorames a l'Exposició de Toulouse, on han d'ésser exposats al Saló de Turisme anexe a l'esmentada Exposició.

Aquest Sindicat d'Iniciativa va dirigir una lletra a tots els Hotels Pensions i Restaurants de Catalunya i d'Espanya sollicitant una bonificació als socis d'aquest Sindicat, d'un 5 a un 10 per 100 de descompte en llurs factures, mitjançant la presentació d'un carnet d'identitat que aquest Sindicat té intenció d'editar.

Les gestions fetes en aquest sentit han donat un resultat tan satisfactori que en pocs dies hem rebut més de 50 respostes de diferents hotels de Madrid, València, Saragossa, Bilbao, Algeciras i molts especialment de Barcelona.

Quan tinguem un nombre creixent ho farem públic seguint per ordre alfabètic de poblacions el nom de cada hotel i la bonificació concedida.

La Companyia de M. S. A. va rebre un ofici enviat pel nostre Sindicat amb data de 26 de juliol prop passat; el Cap de Sedvei de Moviment ha contestat amb la següent lletra:

"Molt senyor meu: Em plau contestar el seu volgut escrit data 26 de juliol últim, en el que es serveix comunicar-me l'acord pres per la Junta directiva d'aquest Sindicat de sollicitar d'aquesta Companyia la construcció d'un baixador prop de l'anomenada "Platja Llarga" per a facilitar a la concurrència a la dita platja dels habitants d'aquella població durant la temporada de banys.

Tenint en compte que tal temporada en el present any estava ja molt avançada quan es va rebre el seu esmentat escrit, i la impossibilitat d'improvisar el baixador que interessen, que requereix la construcció d'andanes i altres instal·lacions indispensables, no ha sigut possible prendre en consideració la seva proposta, essent aquest el motiu de no haver-li contestat immediatament. Avui ho faig per a manifestar-li que es pren bona nota dels seus desitjos i que, encara que no podem pel moment contraure cap compromís, s'estudiarà amb tot interès i el millor desig la possibilitat d'atendre'ls per a l'any pròxim.

Aprofito l'avinentosa per a reiterar-me de V. atent i s. s. q. e. l. s. s.—El Cap del Servei de Moviment"

INSTITUTO NACIONAL DE SEGUNDA ENSEÑANZA DE TARRAGONA

Aviso

A partir de esta fecha y durante las horas de oficina para el público queda abierta la matrícula oficial con arreglo a las normas fijadas en el tablón de anuncios de este Centro. Esta matrícula se verificará con carácter de ordinaria hasta el día 5 de octubre y extraordinaria hasta el día 20, pagando derechos dobles.

Tarragona, 24 de Septiembre de 1934.—El Secretario, J. Molas.

¿CALLOS?

Usando solo tres días el patinado

UNGUENTO MAGICO

Desaparecen totalmente callos y durezas, ojos de gallo, verrugas y juanetes

Hay muchas imitaciones ineficaces

En todas partes: 1'60 pesetas

FARMACIA PUERTO, Plaza San Hipólito, 5. -- Madrid.

ESTUDIANTE

se desea en casa de confianza. Razón: en la Administración de este periódico.

Sección marítima

MOVIMIENTO DEL PUERTO

Entradas

Pailebot español "Isla de Ibiza" procedente de Ibiza con almendras. Vapor holandés "Merope" procedente de Amsterdam y escalas.

Salidas

Ninguna.

Buques que quedan en puerto

Vapor alemán "Koenigsberg" des cargando nitrato de sosa. Vapor español "La Guardia" cargando.

Vapor español "Ciutat de Tarragona", cargando.

Vapor español "Victor de Chavarri" descargando carbón.

Laud español "María Luisa" descargando sal.

Pailebot español "Isla de Ibiza" descargando almendra.

Balandra española "Rubi", cargando.

Laud español "San Sebastián", en dique.

Balandra española "María Dolores" en dique.

Amarrados

Vapor español "Ambos".

Vapor español "Andalucía".

Vapor español "Cabo Cullera".

Buques que tienen pedido atraque

Ninguno.

Fot el que faci referència a MANGUERES, GOMA, AMIANTS i CEL-LULOIDE ho trobarà a la casa

Valentí Agustí i Mayolas

APODACA, 5 TARRAGONA

CASA PARTICULAR

Desea uno o dos huéspedes a todo estar. Servicio esmerado, habitación ventilada, cuarto-lavabo, con teléfono.

Razón: calle Armañá, 4, 3.º, esquina calle Unión.

ESTUDIANTES

Lecciones de Francés, Latín, y demás asignaturas de Letras, doy a domicilio. Dirigirse a ssta Administración.

RESTAURANT BUENSUCESO

CALLE BUENSUCESO, NUMS. 6 y 8, al lado de la Rambla de Canaletas y muy cerca de la Plaza de Cataluña. Se sirve a la carta a todas horas.

BARCELONA

HUESPEDES

se desean en familia de confianza, en especial estudiantes.

Razón en la Administración de este diario.

Señora

Desea huéspedes jóvenes estudiantes o caballeros.

Razón: en la Administración de este diario.

Bolsa del Trabajo

(SECCION DE MUJERES)

Se ofrece nodriza, prefiere colocarse en casa de los señores.

Niñera de 16 años, desea colocarse.

Se ofrecen mujeres para faenas. Se necesitan sirvientas de 25 a 40 años, se las retribuirá bien.

Familia con buenas referencias, desea portería.

Conferencias telegráficas

DE UN SUPUESTO COHECHO

Madrid, 24.—El señor Rey Mora diputado a Cortes por Huelva, ha enviado a la "Hoja Oficial del Lunes" una carta rectificando una noticia publicada por "El Socialista" en su número de ayer domingo.

Dice el señor Rey Mora que no es cierto que los señores Sánchez Román y don Justo Villanueva se hayan negado a aceptar su representación en la querrela que ha promovido contra dicho periódico, como aquél afirma.

Agrega el diputado a Cortes por Huelva que visitó al Sr. Sánchez Román para pedirle opinión y consejo, como maestro y persona que le ha dispensado siempre consideración y amistad, a la que él ha correspondido; y que don Justo Villanueva se le ofreció reiteradamente desde el primer momento.

A pesar de ello rehusó, con gratitud imborrable, el ofrecimiento, precisamente por ser amigo y correligionario.

No quiero, dice el señor Rey Mora favores de amistad ni mercedes de estimación en este asunto, sino simplemente que resplandezca la verdad.

Termina diciendo que está decidido a que se haga luz en este asunto, porque no teniendo más patrimonio que su honor ha de defenderlo con todas sus fuerzas, y que "El Socialista" debiera manifestar su diligencia ante los Tribunales.

—Don Emiliano Iglesias ha presentado hoy una demanda de conciliación para la querrela por injuria y calumnia contra el director de "El Socialista", el señor Serrano Pérez y el señor Hernández Zancajo, para que se les condene a reconocer, según la demanda, la impostura y falsedad de la carta que aparece firmada por el segundo en dicho periódico, así como que no ha tenido jamás trato directo ni indirecto con él ni con los parientes, cuya existencia ignoraba en absoluto. Pide además que se les condene solidariamente al pago de una indemnización de cien mil pesetas que el demandante se obliga a entregar a la Beneficencia.

LA C. E. D. A. Y EL PODER

Madrid, 24. — El próximo día primero de octubre, la minoría Popular agraria celebrará una reunión en su domicilio social.

La citación ha sido ya transmitida a todos los diputados de la "Ceda" y con ella un cuestionario, las respuestas del cual habrán de ser transmitidas antes del 30 del actual, a fin de que el señor Gil Robles las tenga en su poder antes de la reunión de la minoría.

El citado cuestionario es el siguiente:

a) Juicio personal acerca del actual momento político.

b) Asentimiento u objeciones a la transformación en colaboración personal de la asistencia parlamentaria hasta ahora prestada por nuestra minoría a los gobiernos, ante el caso de que al surgir la próxima crisis, el jefe del Estado o los representantes de las fuerzas políticas creyeran precisa la formación de gobiernos mayoritarios con la intervención personal de la Ceda, como la única solución para hacer útil y normal el funcionamiento de las Cortes actuales.

c) Apreciaciones que las organizaciones provinciales encuadradas en la Ceda formularían ante su ingreso en las funciones ministeriales.

GIL ROBLES Y EL MINISTRO DE AGRICULTURA, AMIGOS

Algunos periódicos han divulgado, dándole relieve político, un supuesto incidente promovido por una carta del señor Gil Robles dirigida al ministro de Agricultura, don Cirilo del Río.

Suponen que la mencionada carta afecta a la política general de la Reforma agraria; pero la verdad es que se refiere solamente a un hecho concreto, en el cual se pretendía aplicar la reforma agraria expropiando una finca que pertenecía a un grande de España, pero que en la actualidad es

propiedad de un Sindicato, que la paga a términos a su antiguo propietario.

Como suponen los referidos periódicos que el asunto ha sido tratado en un reciente Consejo de ministros, ha sido interrogado el señor Samper sobre este punto.

—La carta — ha dicho el jefe del Gobierno — no ha sido leída en Consejo de ministros. Después de una de las últimas reuniones ministeriales y en conversación privada entre los consejeros, se habló de ella y se leyó. A mi juicio, en la carta no hay el menor agravio, sino un tono áspero hacia su final, que es algo impropio de la buena amistad que existe entre los señores Gil Robles y Del Río. Es cierto que el ministro se quejaba de la injusticia del tono de la carta, porque el asunto estaba ya resuelto cuando aquella se escribió y en el sentido de la misma.

El asunto es baladí y no tiene el menor alcance político — añadió el presidente —. Se trataba de un caso de justicia y el ministro lo tenía ya resuelto en favor del Sindicato de Campesinos, cuando recibió la carta del señor Gil Robles. Como yo suponía que el jefe de la Ceda no había tenido el propósito de molestar al ministro, le anuncié a éste que yo hablaría con el señor Gil Robles. Le hice así y escuché de sus labios explicaciones categóricas, con lo que la cuestión puede darse por terminada.

GRAN MANIFESTACION DE FE RELIGIOSA

Granada, 24.—El domingo salió procesionalmente la Virgen de las Angustias. En el trayecto había millares de personas. Abria marcha la guardia municipal, figurando millares de fieles, los concejales de-rechistas y los diputados radicales y de la Ceda. Presidia el arzobispo doctor Parrado y el obispo de Taboara. Cerraba la marcha la banda del regimiento de infantería.

Se vitoreó a la Virgen y se aplaudió a la guardia civil que cuidaba del orden.

PEREGRINACION ESPANOLA A BUENOS AIRES

Cádiz, 24. — Aunque algo retrasado, zarpó con rumbo a la Argentina el "Cabo San Agustín", llevando a bordo la peregrinación española al Congreso Eucarístico, presidida por el obispo de Madrid-Alcalá e integrada por más de seiscientos personas, entre ellas varios prelados.

EL DIRECTOR DE MINAS Y OTROS, HERIDOS EN ACCIDENTE

Larache, 24. — Al pasar por las ruinas de Lixus, se detuvo la comitiva del ministro de Industria y alto comisario, para visitarlas. Al llegar al citado lugar, el automóvil del director de Minas no pudo detenerse y chocó con el que le precedía. El coche quedó destruido y sus ocupantes fueron trasladados inmediatamente a Larache y atendidos en el Hospital de convalecientes.

El director de Minas sufre una herida en la región frontal que le interese el hueso, y fuerte conmoción cerebral, grave. También está herido el ayudante del alto comisario, teniente coronel Peñamaría, que sufre una herida en la región frontal y una contusión en la región torácica, calificadas de menos grave.

El soldado Antonio Rodríguez, ayudante del chofer, padece ligero magullamiento, leve, y el chofer resultó ileso.

El alto comisario, el ministro de Industria y su séquito, volvieron a Larache, interesándose por el estado de los heridos.

LA CATASTROFE MINERA DE GRESFORD

Londres, 23. — Continúan realizándose con gran actividad los trabajos de salvamento de los mineros víctimas de la explosión ocurrida en la mina de Gresford, pero se tropieza con grandes dificultades a causa de la intensidad que ha adquirido el fuego y de las explosiones que se suceden